



ת"פ 12936/11/17 - מדינת ישראל נגד לואי אחמד (עציר) - הובא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 12936-11-17 מדינת ישראל נ' אחמד(עציר)

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג

מדינת ישראל בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד רווית שפיר ועו"ד בני דורון המאשימה

נגד

לואי אחמד (עציר) - הובא

ע"י ב"כ עו"ד פאדי חמדאן ועו"ד מג'דולין בשארה הנאשם

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון ולאחר הליך גישור, בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו העבירות הבאות: **סיוע לגניבת רכב** בצוותא- עבירה לפי סעיף 413ב' וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (**שבע עבירות**); **קשירת קשר לפשע** - עבירה לפי סעיף 499(1) לחוק (**שבע עבירות**), **נהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוצא)**- עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נ"ח] לפקודת התעבורה תשכ"א-1961 (**חמש עבירות**) ו**שהייה בלתי חוקית** -עבירה לפי 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 (**שש עבירות**).

2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, האוחז בשבעה אישומים, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התארגנו הנאשם ושותפיו לכנופיה שמטרתה גניבת כלי רכב מישראל והעברתם לשטחי הרשות דרך מחסום חוצה שומרון. בשבעה מועדים שונים בין החודשים אוגוסט-אוקטובר 2017 סייע הנאשם לגניבת כלי רכב והעברתם לתחומי הרשות וכן ביצע עבירות נלוות.

3. כעולה מהאישום הראשון, ביום 19.10.17 נפרץ ביתו של המתלונן ע"י חבר הכנופיה, נגנב רכבו ופורק מתוכו מכשיר האיתוראן. בהמשך שוחח הנאשם עם שותפיו, הנחה את שותפו עלי לקבל לידי הרכב הגנוב מלוד, הודיע לו ששטח המחסום נקי וזה הגיע למחסום ולאחר נסיעה פרועה, נתפס. באישום השני (אישום הרביעי בכתב האישום המקורי)- שימש הנאשם נהג הרכב הגנוב לאחר שאחר פרץ לדירת המתלונן וגנב הרכב, כשהוא מקבל עדכונים שוטפים במהלך הדרך משותפו זוהיר. באישום הבא שימש כנהג מוביל לרכב שנגנב מרעננה ובהמשך פירק את לוח השעונים ומכשיר ה-GPS מהרכב הגנוב ומסר הרכב הגנוב לאחר.

באישום השישי (לכתב האישום המקורי, רביעי במספר בעניינו) נגנב רכב ביום 14.9.17 מראש העין. באותן הנסיבות הגיעו למקום הנאשם ואחר, פרצו לרכב ע"י שבירת חלונו והניעו אותו באמצעות מברג. בהמשך נהג



האחר ברכב מוביל והנאשם נהג ברכב הגנוב למחסום ועבר את המחסום לעבר שטחי האזור. באישום השביעי (לכתב האישום המקורי, האישום החמישי לעניינו), נפרצה דירת המתלון ביום 22.8.17 בהוד השרון ונגנבו מפתחות רכבו. בהמשך אחר נהג ברכב הגנוב והנאשם עדכנו באשר למצב המחסום. לאחר מכן, האחר אסף את הנאשם ששהה בשטחי המדינה באמצעות הרכב הגנוב בדרכם למחסום ומשם לשטחי האזור. באישום נוסף (אישום שמיני לכתב האישום המקורי) נגנב רכב ביום 18.8.17 בנס ציונה. הרכב הועבר לנאשם וזה המשיך לנהוג בו כשהוא נמצא בקשר טלפוני רציף עם אחד משותפיו. בהמשך הוזר מנוכחות ניידות משטרה במקום ועל כן נסע לכפר קאסם והותיר את הרכב במקום. באישום האחרון, הורשע הנאשם בכך שפרץ לרכב המתלון שחנה בתל אביב, ביום 29.9.17, נהג בו והעבירו לשטחי האזור. הנאשם עצור בגין תיק זה מיום 23.10.17 ואילך.

תמצית טיעוני הצדדים

4. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד שושן, הדגישה חומרת מעשי הנאשם ופגיעתם ברכוש הציבור. עוד הפנתה לכך שמדובר בתושב אזור שנכנס לתחומי המדינה לצורך ביצוע עבירות רכוש ונהג ברכב ללא רישיון וכי לנאשם עבר פלילי גם בעבירות דומות. ב"כ המאשימה הדגישה נסיבות מעשיו, כי מדובר בחבורה עבריינית שהתאגדה יחדיו לצורך גניבת כלי רכב ולעיתים גם פריצה לדירות המתלוננים וגניבת מפתחות הרכב. עוד עמדה על עזות המצח, התכנון והתחכום במעשי הנאשם וסבורה שמעשיו פגעו פגיעה קשה ברכוש הציבור ותחושת בטחונו. על כן עותרת למתחם ענישה שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בגין כל עבירה של סיוע לגניבת רכב ובאשר לאישומים שבהם לנאשם עבירות נלוות של שהייה בלתי חוקית ונהיגה ללא רישיון למתחם שנע בין 10-18 חודשי מאסר. נוכח חלקו ועברו הפלילי, עותרת למקם עונשו במרכז המתחם לצד ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד חמדאן, לא הקל ראש בחומרת מעשי הנאשם אך סבור שהמתחם העונשי מתון יותר ויש לזקוף לזכות הנאשם הודאתו והפללת שותפיו. לשיטתו, ללא הודאת הנאשם ושיתוף הפעולה המלא בחקירתו, לא היה ניתן להגיע את שותפיו ולקבל מידע באשר לתמונה המלאה של מעשי החבורה. עוד סבור שיש מקום להתחשב בגזרי הדין של שותפיו, שאמנם הורשעו במספר אישומים מצומצם יותר אך עונשיהם אינם חמורים. באשר למתחם ענישה עותר לענישה ראויה בין תקופת מעצרו של הנאשם ועד 20 חודשי מאסר. עוד סבור כי יש לגזור עליו מחצית מהעונש הראוי, מאחר שהנאשם הורשע בעבירות סיוע וכי אין חשיבות לרקע המעשים.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו. עוד הסביר כי משפחתו מצויה במצב קשה מאחר שאביו מרצה מאסר ממושך ברשות.

דין והכרעה

1. כמתחייב מתיקון 113 לחוק (סעיף 40ג(א)) על בית המשפט הגוזר דינו של נאשם, לקבוע את העונש ההולם את מעשה העבירה בהתאם לעיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, בתוך מתחם העונש ההולם יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות המקרה הספציפי.



נסיבות מעשי הנאשם ותרומתו לפרשה

2. הנאשם שלפניי נותן את הדין על חלקו בביצוע שבעה מקרים שונים של סיוע לגניבת רכב ועבירות נלוות. אין חולק כי הנאשם היה חלק מהתארגנות מתוכננת ומקצועית של מספר תושבי אזור שקשרו קשר להיכנס לתחומי המדינה כדי לגנוב כלי רכב. בחלק המקרים נפרצו לצורך כך בתי המתלוננים וגנבו מפתחות רכבם.
3. מעשי הנאשם שלפניי אינם שוליים ואחריותו המשנית למעשי העבירה להם היה שותף אינה מצומצמת. כך בחלק הארי של האישומים היה קשור בקשר פיזי ישיר לגניבת הרכב, לעיתים נהג בו, לעיתים שימש נהג הרכב המוביל. באישום האחרון מיוחסת לנאשם הפריצה לרכב, גניבתו והעברתו לשטחי הרשות. מדובר בתרומה חיונית ומשמעותית להגשמת המעשים העברייניים ומשאוסף לכך את היותו חלק ממתכנני העבירה וקושרי הקשר לביצועה והימצאותו בקשר רציף עם שותפיו אם לצורך תדרכם ואם לצורך קבלת עדכונים מהם, ניתן לקבוע, ללא צל של ספק, כי עוצמת פגיעתו בערכים המוגנים הכוללים פגיעה בביטחון האישי של הציבור ורכוש, ממשית וגבוהה.
4. לא די בכך. הנאשם חטא גם בכך שברב המקרים שהם בתחומי המדינה שלא כדין ולמעשה נכנס לתחומיה לצורך ביצוע עבירות. עיון בכתב האישום מלמד שמעשי הכנופיה, שהנאשם היה חלק ממנה, התפרשו בכל רחבי הארץ, מראש העין ועד רעננה ומתל אביב ועד נס ציונה. עוד יש לראות בחומרה נהיגתו של הנאשם ברכב הגנוב או המוביל שעה שאינו מורשה לנהיגה. משכל מטרת נסיעתו, ממועד קבלת הרכב הגנוב לידיו הוא לצורך העברה מידית ותכופה של הרכב לשטחי האזור ולצורך כך עליו אף לחמוק מגורמי אכיפת החוק, ברי, כי קיים פוטנציאל לא מבוטל לנהיגה פרועה ונטולת רסן בכבישי הארץ תוך סיכון ממשי של הציבור.
5. משמדובר בפרשה אחת הכוללת מספר מעשים שבוצעו בסמיכות יש לדון בה כארוע עונשי אחד כולל.

מתחם הענישה הראוי

6. בחינת מדיניות הענישה המקובלת בצבר עבירות גניבת רכב בחבורה מלמדת על השתתפות עונשים חמורים הכוללים ברובם עונשי מאסר ממושכים. מקום שגניבת רכב אינה כוללת עבירות נלוות חמורות נע מתחם הענישה בין 10-18 ועשוי לטפס למעלה למתחמים הנעים בין 24-12 חודשים ויותר בהינתן נסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

עוד נקבע כי התופעה של גניבת כלי רכב הינה "מכת מדינה" המגלמת בתוכה פוטנציאל לתוצאות הרת אסון - "אין חולק כי התופעה של גניבות רכב היא מכת מדינה זה שנים רבות וכי היא פוגעת ללא ספק בכיסם וברכושם של אזרחי המדינה" (ע"פ 8831/08 מדינת ישראל נ' אלשחרה, 30.6.10). לא אחת עמד בית המשפט העליון על החומרה והמסוכנות המסתברת מעבירות כגון דא והאינטרס הציבורי המובהק לענישה מוגברת בתחום זה:

"העבירות מן הסוג הזה הינן בבחינת רעה חולה שפגיעתן היום-יומית ביחידים

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©



ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת אלא, שהקלות הרבה שבה ניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר את המעורבים ולהביאם לדין-מעודד עבריינים לשלוח ידם בעבריינות הזאת למען תאוות בצע"

(ע"פ 5128/97 עלא מנסור נ' מדינת ישראל, 1.6.98)

א. **בעפ"ג 5078-04-13** (מח-ת"א) מדינת ישראל נ' שטארה (ביחס לנאשם 2) נקבע בעניינו של נאשם שגנב רכב וביצע עבירות נלוות ונדון לאחר שנשמעו ראיות, מתחם שנע בין 15-30 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-24 חודשי מאסר.

ב. **בעפ"ג 9097-03-11** (מח-מרכז) אנואר נ' מדינת ישראל, דחה בית המשפט ערעור הנאשם שנדון ל-13 חודשי מאסר בגין העברת רכב. בית המשפט מוסיף וקובע "**לאור כל האמור לעיל, צדק בית המשפט קמא משהעדיף את האינטרס הציבורי ואת הצורך להרתיע את המערער ואחרים שכמותו שלא לפגוע ברכושו היקר של הזולת ובביטחונו האישי, בין במישרין ובין כחוליה בשרשרת**".

ג. **בעפ"ג (מח-חיפה) 10851-05-15** מדינת ישראל נ' צלאח החמיר בית המשפט עונשו של גונב רכב תושב האזור מ-9 חודשים ל-17 חודשי מאסר.

ד. **בת"פ 49880-03-12 (מח-י"ם)** מדינת ישראל נ' כסוואני- נדון נאשם שהורשע בשתי גניבות רכב ושלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב לארבע שנות מאסר. מדובר בנאשם ללא עבר, שלטענת ההגנה הפליל את שותפיו. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 12-30 חודשי מאסר.

ה. **בת"פ 24850-08-12 (מח-י"ם)** מדינת ישראל נ' עתמאן- דן בית המשפט בעניינם של שני נאשמים, תושבי האזור, שגנבו רכב ונהגו בפזיזות. בית המשפט קבע מתחם לעבירה של גניבת רכב שנע בין 8-30 חודשים וגזר דינם ל-32 חודשי מאסר.

ו. עוד ראו **ת"פ 58521-12-13 (כ"ס)** מדינת ישראל נ' אלעלי - מאסר בן 24 חודשים בגין עבירות של פריצה לרכב וגניבתו ועבירות נלוות והאסמכתאות המפורטות שם.

7. באשר לעבירות של שב"ח (6 עבירות), כמו גם עבירה של נהיגה ללא רישיון (5 עבירות)- נגזר דינם של נאשמים למאסר לתקופה קצרה של מספר חודשים.

ומה באשר לעונשו של המסייע לגניבת הרכב;



8. ככלל, הדרך לקביעת עונשו עוברת תחילה בקביעת מתחם לעונשו של המבצע העיקרי ומתוך כך גזירת עונשו נוכח נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות. גזירת עונשו של המסייע תעשה אף היא תוך מתן משקל לנסיבות מעשי הנאשם וחלקו בביצוע העבירה וזאת בהתאמה למתחם שנקבע בעבור מבצע העבירה העיקרי. בגזירת עונשו של המסייע יבחן בית המשפט האם קיימת בנסיבות המקרה הצדקה לסטייה מן הכלל הקבוע בסעיף 32 לחוק ולפיו עונשו של המסייע לדבר עבירה יהא מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי. במקרה שבית המשפט מוצא יש מקום לסטות לחומרא ממתווה עונשי זה, יושת על המסייע עונש גבוה ממחצית עונשו של המבצע העיקרי.

לא למותר לציין, כי גם מעשה הסיוע עצמו עשוי להיות בדרגות חומרה שונות, כך שגם אם אין הוא יוצא מגדר מעגל המסייעים, יהיה בו כדי להשפיע על רמת הענישה, גם ביחס לעונשו של המבצע העיקרי.

יפים לענייננו דברי כב' השופט שהם ברע"פ 792/14 **סבאג נ' מדינת ישראל** (16.3.14) הדן במקרה של פריצה בצוותא לדירת מגורים וגניבה ממנה. בפסק דינו הבהיר בית המשפט כי היחס הראוי בין עונשו של המסייע לעונשו של המבצע העיקרי אינו עניין מתמטי והפנה לדברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 4463/12 **ארנבורג נ' מדינת ישראל** (13.9.12), באומרו כך:

"היחס שנקבע בחוק בין עונשו של המבצע העיקרי לבין עונשו של המסייע צריך על דרך הכלל להנחות את בית המשפט בגזירת הדין. יחד עם זאת, אין לומר כי מדובר ביחס שיש להקפיד על קיומו באורח דווקני ותיכנה סטיות ממנו בשים לב לנסיבות המיוחדות של המקרה הנדון.. אין המדובר בגזירה אוטומטית של מחצית העונש בעניינו של המסייע מהעונש שנגזר על המבצע העיקרי, ויש שהנסיבות הפרטיקולאריות מחייבות הטלת עונש ביחס שונה.. במקרים מסוימים וקיצוניים המגלים נסיבות חריגות, אף ייתכן שיושווה העונש של המסייע לזה של המבצע העיקרי".

ראוי להזכיר אף את עניינו של רע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (8.2.16) במקרה זה, נדונו סוחר הסם והמסייע בידו לעונשים זהים של 30 חודשי מאסר. בית המשפט (כב' השופט רובינשטיין) דוחה ערעור המסייע וקובע כי מדובר במקרה חריג שבו התמונה הכוללת מצביעה על חלק בעסקה שהוא ב"דרגת סיוע גבוהה" ועל כן היה מקום לחרוג מהוראות סעיף 32 לחוק.

ובענייננו

9. הנאשם שלפניי הורשע בשבעה מקרי סיוע לגניבות רכב. מדובר בפרשה שבה נדונו לפניי מספר נאשמים, שותפיו לכנופיה, אף לא אחד מהם הורשע כמבצע עיקרי באישומים המיוחסים לנאשם (למעט אישום אחד). למעשה, לאחר שכתב האישום של נאשם זה תוקן לסיוע בלבד, נותרנו בפרשה חמורה זו, בה נפרצו דירות,



נגנבו כלי רכב והועברו לשטחי הרשות, כשחלק נכבד מהמעורבים בה נתפסו - ללא מבצע עיקרי ברב האישומים המיוחסים לכונופיה.

10. גם בעבירת סיוע, כמו בכל עבירה אחרת, על בית המשפט לקבוע מתחם העונש בהתאם לכלל הפרמטרים שנקבעו בחוק ותוך מתן משקל נכבד לנסיבות ביצוע העבירה וחלקו הקונקרטי של המסייע. עמד על כך כב' השופט אינפלד בפסק דינו בעניינו של אלדנפירי (ת"פ (מח-ב"ש) 1490-07-12) בעניינו של מסייע על גבול המבצע העיקרי בעבירות של סחר בסם, בקובעו כך:

"אין דומה סיוע של מי שהשאיל מברג בעבור המבצע העיקרי לבין מי שנטל בידו את הסם והביאו למקום המפגש ברכבו. לפיכך, שומה על בית המשפט לאבחן בין רמות הסיוע השונות, לבחון את פעילותו של המסייע וכן את מידת מעורבותו, כל זאת יבוא לידי ביטוי בקביעת מתחם הענישה. לכן, בנסיבות העניין, מתחם הענישה ביחס למסייע אחד, לא יהא תואם בהכרח למסייע אחר, ואין מקום להיתפס להגדרה כללית וגורפת הנובעת ממחצית העונש על העבירה העיקרית, שאינה מקיפה את קשת המקרים" (שם, פ' 21).

ועוד הוסיף דברים הרלוונטיים גם למקרה שלפנינו:

"יודגש, כי אלמלא סוכם בין הצדדים לסווג את המעשים של הנאשם כ"סיוע", ראוי היה לקבוע מתחם גבוה יותר וממילא התוצאה בסופו של דבר הייתה חמורה יותר. ..אולם, משהסכימו הצדדים לראות המעשה כ"סיוע" בלבד..מבחינה נורמטיבית, ..יש לראות את מעשיו באספקלריה ממעטת, המעמידה את אחריות הנאשם כמשנית". (שם, פ' 28). עוד ראו ת"פ מח-ב"ש 33495-12-13 מדינת ישראל נ' דדשב.

11. אם כן, מעשיו של הנאשם, כפי שהסכימו הצדדים, מעשי סיוע הם. עונשו של הנאשם ייגזר בהתאם לחלקו, עונשם של הנאשמים האחרים בפרשה ונסיבותיו.

עונשם של המעורבים הנוספים בפרשה

12. כנגד שותפיו של הנאשם הוגש כתב אישום במסגרת ת"פ 5928-11-17. נאשם 1, עלי בדיר, הורשע במסגרת הסדר טיעון בשש עבירות של סיוע לגניבת רכב אך עונשו טרם נגזר. נאשם 2, נדון לפניי ביום 23.1.18 במסגרת הסדר טיעון בעבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטרי ועבירות תעבורה הכוללות נהיגה פוחזת למאסר בן 10 חודשים ובצירוף תנאי, לתקופת מאסר כוללת בת 14 חודשים ונאשם 3, יזן נצר אללה אשר הורשע בעבירה אחת של סיוע לגניבת רכב, קשירת קשר, נהיגה ללא רישיון ושהייה בלתי חוקית (אישום שבו לא הורשע הנאשם) למאסר בפועל בן 8.5 חודשים.



13. עוד אזכיר פסיקת בית המשפט הדין בית המשפט המחוזי מרכז (עפ"ג 37433-10-14) במקרה הדומה לענייני-נאשם שהורשע בעבירה של סיוע לגניבת רכב (ואינו תושב האזור) ונדון ל-9 חודשי מאסר, בעוד על המבצע העיקרי הושתו 11 חודשי מאסר. בית המשפט דחה ערעור הנאשם וקבע כי היה בהתנהגותו כדי לתרום תרומה ממשית למימוש מטרת גניבת הרכב והעברתו לשטחי הרשות ועל כן אין העונש שנגזר עליו סוטה ממדיניות הענישה הראויה. בקשת רשות הערעור נדחתה (רע"פ 780/15 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל, 04.02.15)

14. לפיכך, כמצוות תיקון 113, הנני קובעת מתחם ענישה כולל בעבירות של סיוע לגניבת רכב בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות והפגיעה הגבוהה בערכים המוגנים, הנע 24-48 חודשי מאסר. באשר לעבירות השב"ח ונהיגה ללא רישיון אקבע מתחם הנע בין 6-12 חודשי מאסר וענישה נלווית.

15. הנאשם שלפניי יליד 1998. בעברו הרשעה אחת מבית משפט לנוער, משנת 2014 בשתי עבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר ושהייה בלתי חוקית בגינה נדון למאסר בן 6 חודשים.

16. אזקוף לזכותו של הנאשם הודאתו במיוחס לו ושיתוף הפעולה המלא עם רשויות החקירה. הנאשם פרש בפני חוקריו תמונה מלאה ביחס לפעילות הכנופיה ואפשר הגשת כתבי אישום גם כנגד מעורבים נוספים בחבורה.

17. הנאשם עצור זמן ממושך החל מחודש אוקטובר 2017 ומדבריו עולה שהינו בן למשפחה השרויה במצב כלכלי קשה ואביו מרצה מאסר בכלא הרשות.

18. בבואי לגזור את דינו של הנאשם נתתי מחד משקל לחומרת מעשיו וריבויים, עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות דומות וחבירתו לכנופיית גנבי הרכב. עוד מצאתי לייחס חומרה לכניסתו לתחומי המדינה ממניעים עברייניים ולנהיגתו בכלי הרכב הגנובים ללא רישיון. מנגד, מדובר בנאשם צעיר, כבן 20, אשר הודה במיוחס לו, חסך זמן שיפוטי רב, תרם להרשעת שותפיו ונסיבותיו אינן קלות.

סוף דבר

אשר על כן, לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, אני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל בן 34 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 23.10.17.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים שלא יבצע עבירות רכוש מסוג פשע או עבירה של נהיגה בפסילה, תוך 3 שנים מיום שחרורו.



ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים שלא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של קשירת קשר או עבירה של נהיגה ללא רישיון או עבירה של שהייה בלתי חוקית תוך 3 שנים מיום שחרורו.

ד. פוסלת הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו.

5129371 זכות ערעור למחוזי כדין תוך 45 יום.

54678313

5129371

ניתן היום, י"ח אלול תשע"ח, 29 אוגוסט 2018, במעמד הצדדים.